

gjælder dette f. Ex. om Bestemmelsen under „h“, hvorimod jeg er i Tvivl om, at det er rigtigt at lade den Bestemmelse blive staaende, som findes under Lit. h, som gaaer ud paa, at Sognecommunerne ikke skulle have Lov til, uden Amtsrådets Samtykke, for egen Regning at antage nogen Medhjælper til Sognestandsbestyrelsens Formand. Denne Bestemmelse forekommer mig heller ikke heldig. Dernæst er der en Bestemmelse, som refererer sig til noget Tidligere, og som jeg her ligeledes skal omtale. Jeg sigter herved til Bestemmelsen under Lit. d om, at Amtsrådets Samtykke udfordres til, at der noget Aar udføres noget større Skattebeløb i Penge eller Korn m. m. end Gjennemsnittet af det tilsvarende Beløb i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af $\frac{1}{10}$. Vi have allerede, under Kjøbstads-Communallovens Behandling, hørt en Opgjørelse med Hensyn til dette Forhold, som efter den Beregning, der blev brugt for Kjøbstædernes Vedkommende, gav et Resultat, som maatte anses tilfredsstillende. Jeg nærer imidlertid endeel Tvivl, om denne Fortolkning kan anvendes correct, og dernæst troer jeg heller ikke, at den saaledes begrænsede Myndighed for Landets Vedkommende, hvor Forholdene ere anderledes, vil vise sig at være tilstrækkelig. Lader os f. Ex. tage en Commune paa 250 Tdr. Hartkorn og antage, at Udgifterne i denne Commune have været saaledes, at naar vi føre alle Naturalpræstationer og alle Udgifter, som have været lignede paa Formue og Velighed, over paa Hartkornet, Udgiften da vilde blive omtrent 10 Rd. pr. Td. Hartkorn; dette er Noget, vi finde i endeel af vore Landcommuner. Dette Forhold antage vi er staaende i to, tre, fire til fem Aar og har bevæget sig op og ned; men Forandringerne have ikke været store; saa nu paa eengang at paalægge, efterat en Sammentælling af samtlige Regnskabs Beløb er foregaaet, ikke at forsøge Bidragsbeløbet med mere end 250 Rd., gaaer neppe an, idet denne Sum utvivlsomt er for lille. Der kan meget let i et enkelt Aar falde et større Paalæg paa en Commune, naar man medtager alle Udgiftsposterne, end 250 Rd., naar de løbende Udgifter allerede anbrage 2500 Rd. Jeg troer derfor, at det er heldigere i den Henseende at give en

større Frihed, idet det vistnok meget snart vilde vise sig, at denne Tændedeel ikke er tilstrækkelig. Der kan saaledes komme nogle uhyggelige fattige Familier til, der kan komme flere nægte Fødsler og andre lignende Communalhyrder, som pludselig falde paa, ligesom der ogsaa paa de forskjelligste Maader kan komme større Udgifter til Skolevæsenet, til Veivæsenet osv.; kort, der kan komme Forhold, som meget let kunne bringe det Beløb, der virkelig behøves, langt ud over den Sum, der er nævnt. Bestemmelsen om, at Communens Eiendomme ikke kunne afhændes, pantsættes osv., har jeg allerede berørt; jeg troer, at det er af det Slags Forhold, hvor det er bedst at indrømme den overordnede Commune Medraadighed. — Jeg kommer nu til den Bestemmelse i § 14, der handler om Tvangsforholdsregler mod Sognestandsbestyrelsen, naar det viser sig forsummeligt. Jeg vil i den Henseende gjentage, at jeg haaber, at vi maae blive frie for den Control med Sognets Skolevæsen, som foreslaaes udøvet gennem Sognepræsten, og jeg vil endvidere sige, at, naar man paa den ene Side vil skærpe Controlen med Sognestandsbestyrelsen gennem de i § 14 nævnte Straffemidler, saa maa man paa den anden Side samtidigt dermed give Kommunen større Raadighed og større Frihed i dens egne Anliggender. — Jeg skal endnu kun bemærke, at der ifølge § 15 gjælder det Samme om Fremlæggelsen af det aarlige Regnskab over Communens Indtægter og Udgifter, som der gjælder om Fremlæggelsen af Rigningslisterne, at det nemlig skal fremlægges paa forskjellige Steder i Kommunen, og jeg skal derfor tilføje, at disse Bestemmelser saavel om Rigningen som om Regnskabet vilde medføre enten et bethdeligt forøget Afskriverarbejde, idet der maa udarbejdes Copier af Regnskabet, eller en Forlængelse af den Tid, inden hvilken det skal indsendes, forsaavidt man vil have, at det selsamme Regnskab skal henligge til Eftersyn paa to eller tre Steder i den paagjældende Commune. Det Sidste kunde vistnok lade sig gjøre og være hensigtsmæssigt; men Tiden mellem Fremlæggelsen og Afleveringen maatte da, som sagt, forlænges noget. — Naar vi gaae videre i Bestemmelserne om Amtsrådets Forhandlinger,